

Dům na konci náměstí

František Nedvěď

V zlaté záři, jejich vlásků
rudnu v tváři čím dál tím víc
a když jí mám vyznat lásku
stojím jak hňup
mlčím jak dub
a nevím, co říct
Ten dům na konci náměstí co bejval masnej krám
ten dům je plnej neřestí a já tam holku znám
když ji potkám,
něco koktám
stojím jak hňup
mlčím jak dub
a nevím, co říct

Jednou v pátek
vyšla z vrátek
očkem číhá, jestli jdu vstříc
já jen koukám
jak mizí k loukám
stojím jak hňup
mlčím jak dub
a nevím, co říct
Ten dům na konci náměstí co bejval masnej krám
ten dům je plnej neřestí a já tam holku znám,
když ji potkám
něco koktám
stojím jak hňup
mlčím jak dub
a nevím, co říct.